

Stanje sudjenja (Drugi deo): Milosevicevo vidjenje Srbije

Author: IWPR
ICTY

Dan 84

Time sto insistira da su svi dokazi o zlocinima na Kosovu namesteni, cak i oni koje iznose svedoci koji nisu ni zrtve, ni zlonamerni stranci (npr., Bosko Radojkovic), Milosevic je poceo da kompromituje upravo ono za sta tvrdi da je njegov jedini cilj – politicka odbrana srpskog naroda. On gradi tu odbrana na tvrdnji da su Medjunardoni sud, a pogotovo sudjenje njemu samom, orudja u rukama vodja SAD-a i NATO-a ciji je cilj uspostavljanje novog svetskog poretka u kome ce da budu “porobljeni” svi narodi koji ne pristaju na njihove zahteve. Kao dokaz on navodi medjunarodnu intervenciju na Kosovu i tvrdnju da je srpski narod vec mnogo puta u svojoj istoriji bio meta napada stranih sila (poslednji agresor je bio NATO.) Ali, za Milosevica nije dovoljno da igra na kartu Srbije kao istorijske zrtve; da bi sacuvao podrsku i svojih najodanijih pristalica, Milosevic mora da ukomponuje u svoje govore iz sudnice i zivotna iskustva ljudi cije interese tvrdi da zastupa.

Na primer, niko ne zna da li je Radojkovic osetio da ga je Milosevic izdao kada je odbacio njegovu pricu o tome kako je u noci pretovarivao leseve iz jedne hladnjace u drugu? I drugi obicni Srbi koji prate sudjenje ce da procene da li Milosevic zaista zastupa njihove interese, s obzirom na to da on uporno negira zlocine, cak i onda kada je suocen sa neoborivim dokazima. Takodje, Milosevic preuzima rizik kada tvrdi, kao sto je rekao kada je pred njim bio Rade Markovic, da se zgraza nad svim zlocinima koje su eventualno pocinili nedisciplinovani vojnici ili policajci, da je to bilo u suprotnosti sa naredjenjima i da pocinioci trebaju da budu kaznjeni. Ako je zaista bilo nekoliko stotina takvih zlocina, kao sto je potvrdio Markovic, onda zasto Milosevic nije pokazao ni trunku samilosti prema kosovskim Albancima koji su pred sudom svedocili u svojim stradanjima?

Milosevic je vise puta rekao da ga ne interesuje pravna odbrana; ali, iznenadjujuce je u kojoj je meri nepromisljena i njegova politicka odbrana, koju on sam minira svojim nedostatkom samilosti za zrtve i insistiranjem da su lazne sve izjave svedoka, bez obzira na tezinu dokaza koji podrzavaju njihovu interpretaciju dogadjaja. Slucaj cuvene hladnjace sa lesevima je dobar primer: Markovic je potpisao izjavu u kojoj se navodi da je u aprilu 1999 odrzan sastanak na kome je Milosevic naredio da se uniste svi tragovi zlocina na Kosovu, ukljucujuci i iskopavanje i prevozenje leseva koji su posle postali predmetom istrage. U izjavi Markovic navodi da nije dozvolio da njegovi ljudi ucestvuju u toj “morbidnoj operaciji” i da su mu se posle na losu orgnizaciju zalili ljudi koji su ucetvovali u “ciscenju” (a hladnjacu su navodili kao dokaz te tvrdnje.)

Kada je policajac istrazitelj, Dragan Karelusa, spomenuo ovu Markovicevu izjavu, Milosevic je prvo rekao da je izjava falsifikat, a zatim da ju je Markovic sigurno potpisao pod pritiskom i mukama. Ali, kada je Markovic kasnije sam upitan o izjavi, on je rekao sudijama da je to zaista njegova izjava, da ju je on potpisao, i da nije pri tom bio podvrgnut mukama ni pritisku. Umesto toga je rekao da je to “slobodno tumacenje” onoga sto je on u razgovoru izjavio, i da je izjavu potpisao a da je nije procitao i da u razgovoru nisu spomenuti zlocini.

Drugi udarac Milosevicevoj tezi da je hladnjaca izmisljena je dosao iz Spanije: tamosnji Institut za toksikologiju je utvrdio, na osnovu DNK analize, da je “visoka verovatnoca” da su lesevi iz jedne otkrivene masovne grobnice kosovskog porekla. To je prosirilo DNK analizu koju je u pre nekoliko meseci citirao istrazivac Vilijam Robert Fulton. Zajedno s izjavama policajaca i kamiondzija koji su prevezli leseve do grobnice, izvestaj iz Spanije cvrsto povezuje napade na Kosovu, hladnjacu, i masovne grobnice. Milosevic, koji je uporno tvrdio da lesevi iz hladnjace nikada nisu bili pronadjeni i iskopani, dovodi u opasnost i svoju pravnu i svoju politicku odbranu time sto osporava fizicke dokaze i izjave svedoka koji su mu najvise naklonjeni.

U interesu nepristrasnosti sudjenja, medjutim, sud mora da osigura da je Miloseviceva pravna odbrana barem donekle efektivna. Cak se cini da su i tuzioci zabrinuti sto on kao da nema nameru da smisleno odgovara na navode optuznice. Tuzilac Dzefi Najs je nekoliko puta upozorio Milosevica i sudije na rezultate DNK analize, i izrazio je svoju zabrinutost da optuzeni mozda ne razume dokaze protiv sebe, pogotovo kada je ovaj uporno nastavljao da tvrdi da su u hladnjaci bila tela azilanata iz Kurdistana.

Ali, samo je Milosevic odgovoran za integritet svoje politicke pozicije da su on i srpski narod nevine zrtve nelegitimnog stranog suda. S jedne strane on daje kontradiktorne signale o legitimnosti suda (koju osporava,) a pri tom insistira na svom maksimalnom ucescu u sudjenju. Iako je sudjenje nazvao farsom, on je isto potsetio sud i svoje pristalice u Srbiji da ne misli da propusti i jednu priliku da “iznese istinu na videlo.” Milosevic sada ima priliku da za vreme letnje pauze u sudjenju dobro razmisli o svom dosadasnjem nacinu iznosenja “istine na videlo”, i o tome sta o tome misle oni cije interese on, navodno, zastupa. Na

kraju ce mozda da se pokaze da su Milosevicevo apsolutno negiranje zlocina i njegovo odbijanje da prizna da je iko stradao, njegove najvece izdaje srpskog naroda.

Location: Balkans
Macedonia
Serbia
Kosovo

Focus: Coalition for International Justice (CIJ) Trial Reports Archive (Bos-Hrv-Srp)

Source URL: <https://iwpr.net/sr/global-voices/stanje-sudjenja-drugi-deo-milosevicevo>